

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Oboer/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	6403899219
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6403899219.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom: Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti povinnej: W. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom: O., o vymoženie pohľadávky 155,75 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 11Er/1300/2003, na dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2CoE/289/2012-45 zo dňa 31. júla 2012, právoplatné dňa 16. októbra 2012, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Súdny exekútor JUDr. Jozef Matejov, so sídlom Exekútorského úradu v Partizánskom, žiadosťou zo dňa 30. 10. 2003, Okresnému súdu Žiar nad Hronom ako súdu prvého stupňa, doručenou dňa 11. 11. 2003 (č. l. 1), na základe návrhu oprávneného (č. l. 2) požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie o vymoženie pohľadávky oprávneného podľa § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“). Exekučným titulom na vykonanie exekúcie je notárska zápisnica napísaná dňa 13. 07. 2003 notárom JUDr. Ondrejom Ďuriáčom pod sp. zn. N 1614/2003, NZ 58723/2003 (č. l. 3 - 4). Okresný súd dňa 18. 11. 2003 v zmysle § 45 ods. 1 EP vydal poverenie číslo: 5613 015882* na vykonanie exekúcie proti povinnej (č. l. 11). Následne uznesením č. k. 11Er/1300/2003-26 zo dňa 20. 02. 2012, vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 EP.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že na základe vyššie označenej notárskej zápisnice uznal Mgr. Z., na základe substitučnej plnej moci zo dňa 02. 01. 2003 zastupujúci Mgr. G., konajúceho na základe splnomocnenia v mene povinnej osoby, dlh voči oprávnenej osobe. Súd uviedol, že dvojstranný právny úkon - zmluvné zastúpenie, vzniklo súčasne s uzatvorením zmluvy o úvere, v

čase, keď žiadny dlh neexistoval. Súd poukázal na rozpor záujmov povinnej a zástupcu. Pri uzatváraní zmluvy povinná nemala možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zo zmluvy o úvere, ktorú povinná uzatvorila, je zrejmé, že v tejto zmluve bola použitá predtlač, ktorá sa používala pri uzatváraní zmlúv a už obsahovala meno splnomocnenca Mgr. G.. Dohoda o plnomocenstve je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), pričom uznanie dlhu, ako aj súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice sú právne úkony, ktoré splnomocnený zástupca povinnej urobil v rozpore s jej záujmami. Notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom pre exekúciu, nakoľko nezodpovedá požiadavkám, ktoré sú na notársku zápisnicu ako na titul pre exekúciu kladené, ako aj z dôvodu, že plnomocenstvo udelené povinnou, je v rozpore s § 31 a nasl. OZ. Na základe uvedeného súd zastal názor, že notársku zápisnicu nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Po preskúmaní obsahu splnomocnenia zahrnutého do úverovej zmluvy dospel súd k záveru, že tento právny úkon je absolútne neplatný z dôvodu obsahovej neurčitosti s poukazom na § 37 ods. 1 OZ. Z plnej moci nemožno zistiť konkrétny rozsah oprávnení, ktoré z nej zástupcovi vyplývajú a následne posúdiť, či splnomocnenec konal v rámci udeleného splnomocnenia, a teda či práva a povinnosti z konania splnomocnenca vznikli splnomocniteľovi, prípadne či došlo k prekročeniu oprávnení vyplývajúcich zo splnomocnenia. Konštatoval, že udelenú plnú moc treba pokladať za neplatnú z dôvodu existencie rozporu záujmov medzi splnomocnencom a splnomocniteľom podľa § 39 OZ v spojení s § 22 ods. 2 OZ. Pri uzatváraní zmluvy povinná nemala možnosť voľby výberu zástupcu, nakoľko splnomocnenie tvoriace súčasť zmluvy o úvere obsahovalo vopred pripravenú predtlač textu splnomocnenia vrátane označenia Mgr. N. ako splnomocnenca. Týmto je spochybnený základný predpoklad pri udelení plnej moci, a to slobodná vôľa konajúcej osoby pri voľbe splnomocnenca. Vzhľadom na neplatnosť plnomocenstva, notárska zápisnica nemôže spĺňať podmienky vykonateľného exekučného titulu, pretože bola spísaná neoprávnenou osobou, a teda neobsahuje záväzok povinnej osoby a jej vyhlásenie o súhlase s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice. Na základe uvedeného vyhlásil súd exekúciu za neprípustnú a zastavil ju.

Proti rozhodnutiu prvostupňového súdu podal odvolanie oprávnený a z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník, pričom sudca nemienil odvolaniu vyhovieť (č. l. 45), bolo odvolanie podľa § 374 ods. 4 vety prvá a druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) predložené Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolaciemu. Tento prejednávúc vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O. s. p., svojím uznesením č. k. 2CoE/289/2012-45 zo dňa 31. 07. 2012, odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd námietku oprávneného uvedenú v odvolaní, že exekučný súd posudzoval vec, o ktorej už raz rozhodol, vyhodnotil ako nedôvodnú argumentujú, že vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi nie je takým procesným rozhodnutím, ktoré by v zmysle § 159 ods. 3 O. s. p. tvorilo prekážku veci rozsúdenej (res iudicata). Poverenie na vykonanie exekúcie je len písomný doklad, ktorý oprávňuje súdneho exekútora vykonávať konkrétnu exekúciu. Odvolací súd poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/164/1996). Rovnako za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku oprávneného, že platnosť predmetného plnomocenstva už posúdil notár pri spisovaní notárskej zápisnice, pretože súd nie je právnym názorom notára pri spisovaní notárskej zápisnice viazaný. Odvolací súd poukázal na to, že exekučný súd deficit materiálnej vykonateľnosti predmetnej notárskej zápisnice mohol zistiť už z listín, ktoré oprávnený predložil spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, teda ešte v dobe pred vydaním poverenia, avšak vzhľadom na to, že exekučný súd je oprávnený v každom štádiu konania skúmať, či exekučný titul je vykonateľný po stránke formálnej i materiálnej a v prípade, že tieto požiadavky nespĺňa, musí v každom štádiu konania na takéto zistenie aj adekvátne procesne zareagovať. Vydanie poverenia súdnemu exekútorovi neznamená, že by bolo potrebné považovať za nesprávny taký postup exekučného súdu, ktorý exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju po tom, čo už vydal takéto poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi.

Za nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku oprávneného týkajúcu sa nesprávneho právneho záveru exekučného súdu o neplatnosti plnomocenstva. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 22 ods. 2, § 23, § 31 ods. 1, ods. 4, § 37 ods. 1, § 39, § 43a ods. 1, ods. 2, § 43b ods. 1, § 43c ods. 2 a § 45 ods. 1 OZ, ako aj skutočnosť, že zastúpenie na základe plnomocenstva vyžaduje, aby zastúpený a zástupca uzatvorili dohodu o zastúpení. Výsledkom takejto dohody je splnomocniteľom udelená plná moc splnomocnencovi. Plnomocenstvo ako jednostranný právny úkon adresovaný voči tretím osobám, ktorým splnomocniteľ splnomocňuje splnomocnenca na určitý rozsah zastupovania, nemá bez súčasnej existencie dohody o zastúpení uzatvorenej medzi zastúpeným a zástupcom žiadne právne účinky. Z obsahu predloženého splnomocnenia, ktoré je začlenené do textu zmluvy o úvere odvolací súd zistil, že v čase vyhotovenia splnomocnenia takáto dohoda o zastúpení medzi povinnou a zástupcom nebola. Dĺžnička podpísala zmluvu o úvere a súhlas s obsahom navrhnutých plnomocenstiev dňa 26. 11. 2002 v neprítomnosti advokáta Mgr. G. s tým, že obdržala a disponovala len jedným vyhotovením predmetnej zmluvy, a teda návrh dohody o plnomocenstve druhej zmluvnej strane neodoslala. Súd ďalej zistil, že z predloženej listiny nevyplýva, kedy „vybraná“ spoločnosť návrh dohody o zastúpení prijala, keďže listina neobsahuje údaj o dátume prijatia takéhoto návrhu - dohody o plnomocenstve. Z tohto dôvodu mal súd za irelevantné skúmať, či a kto predmetnú zmluvu o úvere, súčasťou ktorej je návrh na uzavretie dohody o plnomocenstve, vôbec Mgr. G. ako splnomocnenému zástupcovi spoločnosti PDSS, s. r. o., doručoval. Z predloženej listiny totiž nevyplýva, že k uzavretiu dohody o plnomocenstve došlo, resp. že by medzi zastúpeným a zástupcom takáto dohoda vôbec vznikla. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa odvolací súd stotožnil s právnym posúdením veci prvostupňovým súdom, keď dospel k záveru, že dohoda o plnomocenstve je absolútne neplatná, plnomocenstvo je v rozpore so zákonom (§31 OZ) a z toho dôvodu chýba materiálny predpoklad, aby notárska zápisnica mohla byť spôsobilým exekučným titulom voči povinnej uvedenej v návrhu na vykonanie exekúcie.

Vo vzťahu k formálnym a materiálnym náležitostiam notárskej zápisnice, odvolací súd poukázaním na § 41 ods. 2 písm. c/, § 46, § 47 a nasl. EP konštatoval, že preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu je v kompetencii exekučného súdu. Uviedol, že podstatnou náležitosťou materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu je, aby exekučný titul, ktorým má byť notárska zápisnica, obsahoval prejav vôle povinného. Stotožnil sa preto s postupom prvostupňového súdu, keď skúmal, či je predložený exekučný titul materiálne vykonateľný a za správny vyhodnotil jeho záver o tom, že predložená notárska zápisnica nezodpovedá požiadavkám, ktoré na notársku zápisnicu ako na spôsobilý exekučný titul kladie ust. § 41 ods. 2 písm. c/ EP, a to vzhľadom na výsledok právneho posúdenia predloženého splnomocnenia. Rovnako sa stotožnil aj so záverom prvostupňového súdu, keď konštatoval, že notárska zápisnica nemôže byť spôsobilým exekučným titulom pre neexistenciu súhlasu povinnej s vykonateľnosťou notárskej zápisnice.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 10. 2012.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie oprávnený (ďalej tiež ako „dovolateľ“) argumentujúc tým, že:

súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.),

v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p.), pretože vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu,

súdy svojím postupom odňali účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.) tým, že nezohľadnili jeho námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jeho právo na to, aby jeho právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie,

konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal náležité dokazovanie (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm.

c/ O. s. p.).

Dovolateľ svoju argumentáciu v dovolaní podrobne a rozsiahlo rozvinul (č. l. 57 - 59). Na základe tvrdení uvedených v dovolaní dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania. Súčasne navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní. Navrhol tiež, aby dovolací súd postupoval podľa ust. § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu.

Povinná ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávneného nevyjadrili.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „Najvyšší súd SR“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal oprávnený včas, zastúpený v dovolacom konaní v súlade s § 241 ods. 1 vetou druhou O. s. p., najskôr skúmal, či je dôvodný jeho návrh na prerušenie dovolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Oprávnený v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bol účastníkom konania už v mnohých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky, v ktorých tak ako aj v tomto prípade, podal návrh na prerušenie konania, ku ktorému sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých svojich rozhodnutiach. Ako príklad najvyšší súd uvádza rozhodnutia sp. zn. 5 ECdo 40/2013 zo dňa 21. 08. 2013, sp. zn. 4 Cdo 24/2013 a 6 Cdo 459/2012, obdive zo dňa 22. 08. 2013, 6 Cdo 419/2012 a 4 Oboer 85/2013, obdive zo dňa 30. 09. 2013, na ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie síce má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie, pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. S poukazom na uvedené dovolací súd návrh oprávneného na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

II. V ďalšom Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či oprávneným podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Dovolateľom napadnuté uznesenie však nevykazuje znaky žiadneho z nich, preto dovolanie oprávneného podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy len vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm. b/, c/, e/ a g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd v dovolacom konaní najavo nevyšla, preto prípustnosť jeho dovolania nevyplýva ani z týchto ustanovení O. s. p.

K obsahovo rovnakým námietkam oprávneného, z ktorých vyvodzuje prípustnosť a opodstatnenosť svojho dovolania podaného v preskúmvanej veci, sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa. Ako príklad uvádza najvyšší súd už skôr spomenuté rozhodnutia sp. zn. 5 ECdo 40/2013 zo dňa 21. 08. 2013, sp. zn. 4 Cdo 24/2013 a 6 Cdo 459/2012, obdive zo dňa 22. 08. 2013, 6 Cdo

419/2012 a 4 Oboer 85/2013, obidve zo dňa 30. 09. 2013 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci.

V rozhodnutiach uvedených v predchádzajúcom odseku Najvyšší súd SR konštatoval, že:

1. Prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku právomoci súdu (§ 237 písm. a/ O. s. p.) je daná, iba ak súd rozhodol vo veci, o ktorej nemal rozhodnúť; rozhodovanie súdov v exekučných veciach ale vyplýva priamo zo zákona (napr. ust. § 29, § 38 ods. 3 a § 44 ods. 1 EP).
2. Výdanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie je rozhodnutím o veci samej, preto nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci v zmysle § 237 písm. d/ O. s. p. (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 205/2011 zo dňa 01. 02. 2012 a tiež Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 254/2012 zo dňa 13. 06. 2012).
3. Nejde o vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., ak súd pri skúmaní, či je exekučný titul vykonateľný (§ 44 ods. 2 EP), vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu a nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 O. s. p.), lebo je postačujúce, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu.
4. Exekúciu možno vykonať len na podklade notárskej zápisnice, ktorá má náležitosti uvedené v § 41 ods. 2 písm. c/ EP; ak tieto náležitosti nemá, nejde o vykonateľný exekučný titul. Ak je za exekučný titul označená notárska zápisnica, je exekučný súd povinný skúmať, či na jej podklade možno vykonať exekúciu (porovnaj obdobne R 58/1997). Pokiaľ notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, je exekúcia neprípustná, čo je dôvod na zastavenie exekučného konania (I. ÚS 151/2011 a I. ÚS 155/2011). Najdôležitejšou náležitosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu je súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Ak niekto ako zástupca vysloví za povinnú osobu takýto súhlas napriek tomu, že nie je oprávnený za ňu konať, nejde o súhlas povinnej osoby. Zastupovať iného nemôže ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného (§ 22 ods. 2 OZ); o taký prípad ide tiež vtedy, keď určitý nebankový subjekt má vopred vytypovaného „zástupcu“ druhej zmluvnej strany, následné úkony ktorého sledujú nie záujmy ním zastupovanej zmluvnej strany, ale záujmy nebankového subjektu. Dohoda o zastúpení je v tomto prípade neplatná (§ 39 OZ), preto je absolútne neplatný aj Mgr. G. udelený „súhlas“ s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, v dôsledku čoho chýba podstatná náležitosť jej materiálnej vykonateľnosti (§ 41 ods. 2 písm. c/ EP).
5. Nejde o vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p., ak súd oboznamovanie s obsahom listín (ktoré je zamerané na posúdenie, či k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený exekučný titul je formálne aj materiálne vykonateľný) nevykonával na pojednávaní a za prítomnosti oprávneného a povinného; obdobne, teda aj bez nariadenia pojednávania, vykonania dokazovania a osobnej účasti oprávneného, môže exekučný súd dospieť k tomuto záveru aj pri riešení identickej otázky (vykonateľnosti exekučného titulu) v neskorších štádiách exekučného konania.
6. Ak sa exekúcia navrhuje na podklade notárskej zápisnice, ktorá nemá náležitosti vykonateľného exekučného titulu (§ 41 ods. 2 písm. c/ EP), ide o dôvod, so zreteľom na ktorý treba žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť (prípadne, ak táto okolnosť vyjde najavo až po poverení súdneho exekútora, exekučné konanie zastaviť).

Tieto právne závery (viď body 1. až 6.) zastáva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom, že v danom prípade označená notárska zápisnica, z dôvodov vysvetlených už súdmi nižších stupňov, nie je vykonateľný exekučný titul.

V súvislosti s námietkou dovolateľa, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, treba uviesť, že táto vada je relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), avšak (na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p.) nezakladá (súčasne) aj prípustnosť dovolania. To isté platí aj o nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Dovolací súd osobitne k návrhu oprávneného zo dňa 26. 07. 2012, prvostupňovému súdu doručený dňa 09. 08. 2012, na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, o ktorom súdy nerozhodovali, poznamenáva (i keď túto skutočnosť

oprávnený vo svojom dovolaní nenamietol), že súd prvého stupňa a rovnako aj súd odvolací postupovali správne, ak na tento návrh neprihliadli. V danej veci už nebol dôvod o tomto návrhu oprávneného rozhodovať, nakoľko odvolací súd o odvolaní oprávneného rozhodol uznesením zo dňa 31. 07. 2012, a teda ešte pred doručením predmetného návrhu na súd.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keďže v danom prípade dovolanie oprávneného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vady uvedené v § 237 písm. a/, d/ a f/ O. s. p. (ani žiadne iné procesné vady v zmysle citovaného ustanovenia) zistené neboli, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie oprávneného podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ako neprípustné odmietol, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

III. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Úspešným účastníkom dovolacieho konania bola povinná, preto by mala právo na náhradu trov konania. Keďže jej však trovy v dovolacom konaní nevznikli, dovolací súd jej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.